

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 222.643 van 26 februari 2013
in de zaak A. 207.793/XII-7224**

In zake: de NV TRACTEBEL ENGINEERING
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Wouter Neven en Jens Debièvre
kantoor houdend te 1000 Brussel
Havenlaan 86c bus 113
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

het VLAAMSE GEWEST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Kris Wauters
kantoor houdend te 1170 Brussel
Terhulpesteenweg 187
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 28 januari 2013, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van “de beslissing van het Vlaams Gewest, m.n. het Agentschap voor Maritieme Dienstverlening en Kust, intern verzelfstandigd agentschap zonder rechtspersoonlijkheid, Afdeling Kust, van 18 december 2012, waarbij de overheidsopdracht voor aanneming van diensten, getiteld ‘Haven Blankenberge - Architecturaal Ontwerp Overstromingsmaatregelen’, gekend onder besteknr. 16EH/11/26, wordt gegund aan Witteveen+Bos Belgium nv en bijgevolg niet aan [de nv Tractebel Engineering]”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 21 februari 2013, om 10.00 uur.

Kamervoorzitter Dierk Verbiest heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jens Debièvre, die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Kris Wauters, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Frederic Eggermont heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verwerende partij schrijft een overheidsopdracht uit voor de aanneming van diensten met als onderwerp: “Haven Blankenberge – Architecturaal ontwerp overstromingsmaatregelen”. Als gunningswijze wordt gekozen voor de beperkte offerteaanvraag.

De opdracht wordt beheerst door het bijzonder bestek 16EH/11/26.

3.2. De opdracht wordt bekendgemaakt in het Bulletin der Aanbestedingen van 17 april 2012 en in het Supplement op het Publicatieblad van de Europese Unie van 19 april 2012.

3.3. Het bestek bepaalt dat er drie gunningscriteria zijn, namelijk (1) visienota (55 punten), (2) prijs (30 punten), en (3) organisatie projectteam (15 punten).

In het bestek is aangaande het gunningscriterium 'Visienota' onder meer het volgende opgenomen:

“Visienota (55 punten)

Er wordt een visienota gevraagd waarin de inschrijver zijn visie over het project en de opdracht weergeeft. Deze nota mag maximaal 25 pagina's (A4-formaat, enkelzijdig bedrukt) zijn incl. figuren. Deze nota dient minstens volgende elementen te bevatten:

[...]

Indien meer wordt ingediend dan 25 pagina's zal enkel beoordeeld worden op de eerste 25 pagina's.

De inschrijver dient eveneens aan te tonen, aan de hand van een gedetailleerde raming, dat de voorgestelde schetsontwerpen gerealiseerd kunnen worden met een budget van maximaal 7.760.000€, verminderd met de door de inschrijver gevraagde studiekosten voor deze opdracht. De schetsontwerpen hebben dus enkel betrekking op het minimum scenario (zie 2.3.1.2 Minimum en maximum scenario).

Deze raming zal beoordeeld worden naar het ramingsbedrag waarbij volgende puntenverdeling wordt gebruikt:

- Wanneer $P = P_{min}$: $Y = 5$ punten
- Wanneer $P \geq 2 * P_{min}$: $Y = 0$ punten
- Indien geen van hierboven toepasselijk is, geldt het volgende: $Y = (2 - P/P_{min}) * 5$

Met

- Y = punten op criterium raming;
- P_{min} = totale prijs (P) van de laagste geschatte raming
- P = totale prijs (P) van de raming van de inschrijver

Deze punten zullen vermenigvuldigd worden met een factor 'k' afhankelijk van de kwaliteit van de raming. Het bestuur zal beoordelen dat de prijzen realistisch zijn en dat alle posten aanwezig zijn voor het realiseren van het ontwerp. De factor wordt als volgt berekend:

- Uitstekend ($k = 1$)
- Zeer goed ($k = 0,8$)

- Voldoende (k = 0,6)
- Zwak (k = 0,4)
- Onvoldoende (k = 0,2)

De visienota dient ook een duidelijk plan van aanpak (5 van de 55 punten) te omvatten [...]”.

3.4. Vervolgens wordt in het bestek aangaande de vergelijking van de punten per gunningscriterium het volgende bepaald:

“De vergelijking van de punten per gunningscriterium van de regelmatige offerte gebeurt aan de hand van:

- De belangrijkheidswaarde van ieder gunningscriterium uitgedrukt in het maximum aantal mogelijke punten.
- De toegekende waardering (punten) per gunningscriterium (behalve ‘prijs’) volgens volgende classificatie:
 - o Uitstekend (krijgt 100% van de punten)
 - o Zeer goed (krijgt 80% van de punten)
 - o Voldoende (krijgt 60% van de punten)
 - o Zwak (krijgt 40% van de punten)
 - o Onvoldoende (krijgt 20% van de punten)

Bij het bepalen van de punten wordt afgerond tot op twee cijfers na de komma.

De vergelijking van de regelmatige offerte gebeurt aan de hand van het totaal van de behaalde punten, opgeteld over alle gunningscriteria”.

3.5. De opening van de offertes vindt plaats op 22 november 2012. Er werden vijf offertes ingediend, waaronder die van verzoekende partij en die van de nv Witteveen+Bos Belgium.

3.6. In het verslag van 3 december 2012 van de beoordelingscommissie wordt geoordeeld dat vier van vijf offertes, waaronder die van verzoekende partij en de nv Witteveen+Bos Belgium, regelmatig zijn en dat regelmatige prijzen werden voorgesteld. Betreffende het gunningscriterium kwaliteit van de visienota is onder meer het volgende te lezen:

“[Tractebel Engineering]
[...]
Raming (5 van de 55 punten):

De inschrijver toont aan dat hij met het vooropgestelde bedrag de werken van het minimaal scenario kan uitvoeren.

Punten: $P_{min} = 2.154.996,90 \text{ €}$

$P = 7.258.102,72 \text{ €}$ [lees volgens verzoekende partij: 5.045.890,00 euro]

$P > 2 * P_{min}$; $Y = 0$ punten

Totaal visienota

41/55 punten

Witteveen+Bos

[...]

Raming (5 van de 55 punten):

De inschrijver toont aan dat hij met het vooropgestelde bedrag de werken van het minimaal scenario kan uitvoeren.

Punten: $P_{min} = 2.607.54,25 \text{ €}$ [lees volgens nota: 2.154.996,90 euro]

$P = 2.154.996,90 \text{ €}$

$P = P_{min}$; $Y = 5$ punten

De beoordelingscommissie is van oordeel dat niet alle posten aanwezig zijn. Het houten dek zoals vermeld in de visienota is niet opgenomen in de raming, het afsluiten van een ABR-polis, signalisatie, enz. Verder is het weinig waarschijnlijk dat voor een bedrag van 2,6 M€ de werken uit te voeren zijn, afgaande op gelijkaardige projecten uitgevoerd door Afdeling Kust. Deze raming wordt gezien als onvoldoende en wordt dus vermenigvuldigd met een factor 'k' van 0,2. Het aantal punten op de raming bedraagt dus 1.

Totaal visienota

punten 41/55".

3.7. Vervolgens wordt in het verslag een eindscore opgenomen:

“Op basis van de toegekende scores wordt volgende puntentabel opgesteld:

	Visienota (55p)	Prijs (30p)	Projectteam (15p)	Totaal (100p)
Antea	31	19	12	62
Arcadis	31	20,8	9	60,8
[Tractebel Engineering]	41	24	15	80
Witteveen+Bos	41	30	12	83

De commissie besluit dan ook dat Witteveen+Bos kwalitatief voldoet aan de eisen gesteld voor onderhavige opdracht en bovendien volgens de

vooropgestelde gunningscriteria de beste offerte offerte heeft ingediend. Daarom stelt de beoordelingscommissie voor de opdracht ‘Haven Blankenberge – Architecturaal ontwerp’ te gunnen aan Witteveen+Bos voor een totaal van 234.328,60 euro incl. btw”.

3.8. Op 18 december 2012 beslist het agentschap voor Maritieme Dienstverlening en Kust, afdeling Kust, de opdracht te gunnen aan de nv Witteveen+Bos Belgium. Dit is de bestreden beslissing.

3.9. Met een ter post aangetekende brief van 11 januari 2013 wordt verzoekende partij op de hoogte gebracht van de bestreden beslissing.

IV. De schorsingsvoorwaarden

4.1. Overeenkomstig artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

4.2. Te dezen is evenwel de wet van 23 december 2009 ‘tot invoeging van een nieuw boek betreffende de motivering, de informatie en de rechtsmiddelen in de wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten en sommige opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten’ van toepassing.

Luidens het door voornoemde wet van 23 december 2009 in de wet van 24 december 1993, nieuw ingevoegde artikel 65/15, eerste lid, is voor de schorsing van de thans bestreden beslissingen het bewijs van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet vereist.

Anderzijds verplicht artikel 65/15, tweede lid, verzoekende partij tot het instellen van de vordering tot schorsing volgens een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Er dient te dezen dan ook enkel nog te worden onderzocht of ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden.

V. Onderzoek van het enige middel

Uiteenzetting

5. In het enige middel voert verzoekende partij de schending aan van “artikel 16 van de Wet Overheidsopdrachten, artikel 115 van het KB van 8 januari 1996 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten en de concessies voor openbare werken, van de motiveringsplicht opgelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen alsook van het zorgvuldigheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel en het *patere legem quam ipse fecisti*-beginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur”.

Verzoekende partij betoogt in het verzoekschrift dat voormelde bepalingen en beginselen werden geschonden:

“[...]

Doordat, derde onderdeel, de beoordelingsmethodiek die Verwerende partij heeft toegepast in het kader van de analyse van de offertes niet heeft geleid tot de selectie van de economisch meest voordelige regelmatige offerte.

Terwijl artikel 16 Wet Overheidsopdrachten vereist dat, in het kader van de procedure van de algemene offerteaanvraag, de opdracht wordt toegewezen aan de inschrijver die de voordeligste regelmatige offerte heeft ingediend rekening houdend met de gunningscriteria vermeld in het bestek. [...]”.

6. In de toelichting bij dit derde middelonderdeel wordt nader betoogd dat geen rekening is gehouden met het feit of de totaalprijs van de laagst geschatte raming al dan niet realistisch of regelmatig is. Betreft de totaalprijs van de laagste geschatte raming immers een abnormale prijs, dan nog zal deze het maximum van de punten krijgen en vervolgens in aanmerking worden genomen

om de punten voor het tweede subgunningscriterium te geven (weliswaar met een correctiefactor 'k'). Ondanks de abnormale en foutieve te lage totaalprijs, blijft deze bepalend voor de beoordeling van de totaalprijzen van de ramingen van de overige offertes. Gezien verwerende partij te dezen vaststelde dat de prijzen van de overige inschrijvers telkens meer dan het dubbel van de laagste ramingsprijs bedroegen, kregen de overige inschrijvers aldus telkens nul op dit onderdeel. Het is echter kennelijk onredelijk dat een onregelmatige prijs in aanmerking wordt genomen om de score van de regelmatige ramingen ingediend door de andere inschrijvers te beoordelen.

Weliswaar wordt inderdaad een correctie toegepast indien er sprake is van een onregelmatige raming, maar het corrigerend effect ervan moet worden gerelativeerd. In de eerste plaats doet de correctie geen afbreuk aan het feit dat een onvoldoende raming nog steeds als referentieprijs (P_{min}) voor de overige offertes zal worden gebruikt bij de beoordeling van dit tweede subgunningscriterium. Voorts heeft de correctie door middel van de toepassing van factor 'k' louter betrekking op de offerte van de betrokken inschrijver met de onvoldoende of zwakke raming zelf. De overige inschrijvers hebben dus absoluut geen baat bij deze correctie en worden nog steeds geconfronteerd met en ondervinden nog steeds de nadelen van de volstrekt onrealistische ramingsprijs die als P_{min} wordt gehanteerd. Daarenboven is de correctie totaal disproportioneel. Immers, zelfs indien de raming absoluut onvoldoende en zelfs zoals te dezen absurd is, krijgt deze na toepassing van de factor nog steeds 20% van de toegekende punten (immers $5/5 \times k \ 0,2 = 1/5$), daar waar de overige inschrijvers 0/5 bekomen door toepassing van de regel "wanneer $P \geq 2 * P_{min}$: $Y = 0$ punten".

Om te komen tot de economisch meest voordelige offerte, had verwerende partij enkel de regelmatige prijzen in overweging mogen nemen. Verzoekende partij is ervan overtuigd dat indien verwerende partij een correcte beoordelingsmethodiek had gehanteerd, zij een hogere score had kunnen halen en mogelijk zelfs de laagste was geweest, wat haar recht zou geven op meer en mogelijk zelfs het maximum van de punten voor wat betreft dit tweede subgunningscriterium.

7. Verwerende partij werpt tegen dat in het onderdeel ‘raming’, waarvoor het bestek in het raam van het eerste gunningscriterium in een aparte beoordeling voorziet, wordt geëvalueerd rekening houdend met twee elementen: de hoogte van de raming en het realistisch karakter van de prijs samen met de volledigheid van de raming. Aangaande het tweede element is het realistisch karakter van de prijs slechts één gegeven waarmee rekening wordt gehouden. De combinatie van deze twee elementen leidt er in elk geval toe dat het indienen van een onrealistische raming niet kan leiden tot een puntentotaal van 5. In geval van de gekozen inschrijver, die de laagste raming indiende, heeft dit zelfs voor gevolg dat zij slechts 1 punt behaalt in plaats van de 5 waar zij normaal recht op heeft. Trouwens, verwerende partij heeft de offerte van de gekozen inschrijver niet als irrealistisch bestempeld, doch als “weinig waarschijnlijk”.

Verwerende partij is bij de beoordeling van de offerte van de gekozen inschrijver wel heel streng geweest toen zij een factor ‘0,2’ hanteerde, wat eigenlijk een onvoldoende inhoudt. Daarnaast was het voor de inschrijvers duidelijk dat zij in geval van een hoge prijs het risico liepen om 0 punten op 5 te behalen en dat de laagste prijs de maatstaf ging zijn om de andere offertes te beoordelen.

De door verwerende partij voorgestelde en gehanteerde formule voor het evalueren van het element ‘raming’ is slechts onwettig voor zover deze in het algemeen tot kennelijk onredelijke situaties leidt. Verzoekende partij toont geenszins aan dat dit het geval is. Ook toont verzoekende partij niet aan dat de gekozen kandidaat bewust een lage prijs heeft gehanteerd. Deze heeft een volledige berekening gemaakt en heeft, zo mag verwerende partij aannemen, in eer en geweten een raming ingediend.

In elk geval zegt het element inzake raming van de prijs voor de uitvoering van de werken in se niets over de kwaliteiten van de offerte zelf. De offerte heeft betrekking op een architecturaal ontwerp en de prijs voor het uitvoeren van dit ontwerp. De prijs voor de latere werken vertoont geen rechtstreekse band met het onderwerp van de opdracht. Bijgevolg is dit element inzake

raming ook minder belangrijk om in de voorliggende gunningsprocedure de economisch voordeligste offerte te kiezen.

Verzoekende partij kan ook niet beweren dat het hier handelt om een abnormale prijs in de zin van artikel 110, §§ 3 en 4, van het koninklijk besluit van 8 januari 1996. De prijs, die hier in het geding is, betreft immers niet de prijs voor de uitvoering van huidige opdracht. Het gaat om de prijs voor de uitvoering van de latere werken, die in een volgende opdracht zullen worden gegund. Voornoemde bepaling of het begrip ‘abnormale prijs’ is ter zake bijgevolg niet relevant. Verzoekende partij lijkt dit trouwens ook bij het formuleren van het middel zelf te beseffen. Immers, de schending van artikel 110, §§ 3 en 4, wordt op geen enkele wijze opgeworpen door verzoekende partij.

De wijze, waarop het element ‘raming’ zou worden geëvalueerd, lag vast in het bestek. Voor zover deze methode onredelijk zou zijn, had verzoekende partij hierop reeds eerder kunnen wijzen. Minstens is verzoekende partij onzorgvuldig geweest door dit beweerd gebrek niet te signaleren bij verwerende partij.

Beoordeling

8.1. Krachtens de in het middelonderdeel geschonden geachte artikelen 16 van de wet van 24 december 1993 ‘betreffende de overheidsopdrachten en sommige opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten’ en 115 van het koninklijk besluit van 8 januari 1996 ‘betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten en de concessies voor openbare werken’ moet bij een algemene offerteaanvraag de opdracht worden toegewezen op grond van de gunningscriteria aan de inschrijver die de voordeligste regelmatige inschrijving indient. Het behoort tot de beoordelingsvrijheid van de aanbestedende overheid de volgens haar best geschikte methode voor het beoordelen van de gunningscriteria te kiezen, zij het dat die vrijheid beperkt wordt door de beginselen van behoorlijk bestuur. De Raad van State kan niet in de plaats van het bestuur de beoordelingsmethode bepalen, maar kan de gebruikte methode enkel op haar rechtmatigheid toetsen, namelijk op

de mate waarin die methode de gelijke beoordeling van de offertes zou uitsluiten en dus het bepalen van de meest voordelige offerte onmogelijk zou maken.

8.2. Dat verzoekende partij de in het bestek opgenomen kwestieuze beoordelingsmethodiek niet eerder heeft betwist, lijkt op het eerste gezicht en in tegenstelling tot hetgeen verwerende partij doet gelden, niet te mogen worden beschouwd als een onzorgvuldigheid, nu pas bij de toepassing van die methodiek op concrete offertes de effecten van die methodiek ten volle konden blijken.

8.3. In het gunningsverslag is aangaande de offerte van de gekozen inschrijver, betreffende de raming, het volgende te lezen:

“De inschrijver toont aan dat hij met het vooropgestelde bedrag de werken van het minimaal scenario kan uitvoeren.

Punten: $P_{min} = 2.607.54,25 \text{ €}$ [lees volgens nota: 2.154.996, 90 euro]

$P = 2.154.996,90 \text{ €}$

$P = P_{min}$; $Y = 5$ punten

De beoordelingscommissie is van oordeel dat niet alle posten aanwezig zijn. Het houten dek zoals vermeld in de visienota is niet opgenomen in de raming, het afsluiten van een ABR-polis, signalisatie, enz. Verder is het weinig waarschijnlijk dat voor een bedrag van 2,6 M€ de werken uit te voeren zijn, afgaande op gelijkaardige projecten uitgevoerd door Afdeling Kust. Deze raming wordt gezien als onvoldoende en wordt dus vermenigvuldigd met een factor ‘k’ van 0,2. Het aantal punten op de raming bedraagt dus 1”.

De gekozen inschrijver krijgt dan ook 5/5 voor de laagste raming, gecorrigeerd met een factor 0,2 wegens het beschouwen van die raming als onvoldoende, wat leidt tot een eindcijfer van 1/5.

Wat de offerte van verzoekende partij betreft wordt in het gunningsverslag aangaande haar raming geoordeeld als volgt:

“De inschrijver toont aan dat hij met het vooropgestelde bedrag de werken van het minimaal scenario kan uitvoeren”.

Verzoekende partij krijgt evenwel 0/5 voor de raming, omdat die tweemaal hoger ligt dan de voormelde raming van de gekozen inschrijver.

Hoewel verzoekende partij in de woordelijke beoordeling van de raming intrinsiek beter scoort dan de gekozen inschrijver, waarvan de raming, die blijkbaar niet alle in de visienota voorgeschreven posten omvatte, als “weinig waarschijnlijk” werd beschouwd, krijgt zij aldus toch een in cijfers uitgedrukte lagere score dan de gekozen inschrijver door toepassing van de aangehaalde formule.

8.4. Het lijkt aldus bij toepassing van betrokken formule zo dat een dergelijke gebrekkige raming zoals te dezen kans heeft op een score van 1/5, terwijl tegelijkertijd realistische ramingen die in samenloop komen met een gebrekkige raming meer kans lijken te hebben op 0/5: een realistische raming zal nu eenmaal hoger en zelfs in aanzienlijke mate hoger liggen dan een raming die steunt op een onvolledig aantal posten. De kwestieuze formule lijkt er dus te kunnen toe leiden dat indien een weinig realistische raming in een offerte aanwezig is, het maximum aantal punten voor het betrokken subcriterium, hier 5 punten, niet alleen door geen enkele inschrijver kan worden behaald maar inschrijvers met een onrealistisch lage raming uit de toepassing van die formule voordeel halen bij de puntentoekenning. Dergelijke formule is niet inpasbaar in de economie van de voormelde artikelen 16 en 115, die juist de keuze van de meest voordelige inschrijver beogen op grond van een evaluatie aan de hand van gunningscriteria die tot die keuze bijdragen op een valide wijze.

Het argument van verwerende partij dat zij heel streng is geweest door volgens het bestek een correctiefactor 0,2 toe te passen, doet niets af aan voorgaande vaststelling. Inschrijvers lijken immers niet te moeten verwachten dat zij met een realistische raming, zoals te dezen is gebeurd, worden achtergesteld, in welke mate ook, op inschrijvers die zelfs niet alle posten van de visienota hebben opgenomen in hun raming, die op grond daarvan zelfs door de aanbestedende overheid zelf als weinig waarschijnlijk wordt aangemerkt en een onvoldoende als evaluatie verkrijgt. Dit klemmt des te meer nu een andere berekening van de betrokken 5 punten er had kunnen toe leiden dat de offerte van verzoekende partij in het totaal het meeste punten van de inschrijvers zou hebben behaald.

De stelling van verwerende partij dat verzoekende partij niet aantoonbaar bewust een te lage prijs te hebben gehanteerd, lijkt niet in te gaan tegen de vaststelling dat de toepassing van de formule , waarbij als ‘Pmin’ de laagste raming wordt genomen ongeacht of daarin wordt aangetoond dat met het vooropgestelde bedrag de werken uitvoerbaar zijn én ongeacht of alle posten wel werden ingevuld voor de raming, zoals te dezen, leidt tot een onrechtmatige beoordeling.

Het gegeven, aangebracht door verwerende partij, dat te dezen geen schending voorhanden is van artikel 110, §§ 3 en 4, van het voormelde koninklijk besluit van 8 januari 1996 lijkt irrelevant, omdat, zoals verwerende partij zelf in de nota opmerkt, in de omschrijving van het enige middel de schending van voormelde bepalingen niet wordt ingeroepen.

8.5. Aldus is het derde middel onderdeel in de besproken mate ernstig.

VI. Besluit

9. Aan voormelde voorwaarde om een schorsing te bevelen, is voldaan. De gunning aan de gekozen inschrijver dient in haar tenuitvoerlegging te worden geschorst.

10. De uiteenzettingen in het gedinginleidend verzoekschrift lijken echter niet te zijn betrokken op de bestreden beslissing, voor zover deze niet de gunning aan verzoekende partij inhoudt. In zoverre wordt de vordering dan ook verworpen als niet ontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van het agentschap voor Maritieme Dienstverlening en Kust van 18 december 2012 tot gunning van de overheidsopdracht voor aanneming van diensten “Haven Blankenberge –

**Architecturaal Ontwerp Overstromingsmaatregelen” aan de
nv Witteveen+Bos Belgium.**

2. De Raad van State verwerpt de vordering voor het overige.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 26 februari 2013, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Bram Van Thillo,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bram Van Thillo

Dierk Verbiest